



Lausuntoyhteenveto

22.3.2021

VN/5326/2020
VN/5326/2020-MMM-
123

Lausuntoyhteenveto kansallisen vesihuoltouudistuksen toimeenpanon luonnoksesta

Johdanto

Maa- ja metsätalousministeriö asetti 16.1.2020 hankkeen kansallisen vesihuoltouudistuksen toteuttamiseksi. Hankkeen tavoitteena on varmistaa kaikille vesihuoltolaitosten asiakkaille turvallinen ja toimintavarma vesihuolto. Samanaikaisesti tavoitteena on edistää mm. toimialan energiatehokkuutta, uuden teknologian käyttöönottoa ja toimialan digitalisoitumista sekä pitkäjänteistä tietopohjaista toiminnan suunnittelua. Hanke tuo yhteen alan toimijat eri hallinnonaloilta ja eri päätöksenteon tasoilta.

Hankkeen visioryhmä valmisteli vesihuoltouudistuksen vision ja sitä tukevan toimeenpano-ohjelman luonnoksen uudistuksen toteuttamiseksi. Ohjelmassa on 10 keskeistä toimenpidettä (a...j), jotka on jaoteltu 4 osaan (A...D) seuraavasti:

Osa A: Toimiva lainsäädäntö ja valvonta

- a) Vesihuoltolainsäädännön uudistus vaiheittain
- b) Hyvän vesihuollon kriteeristön käyttöönotto
- c) Vesihuoltolaitosten talouden ja toiminnan laadun valvonnan tehostaminen

Osa B: Toimivat vesihuoltolaitokset

- d) Alueellisen yhteistyön kehittäminen
- e) Pitkäjänteinen investointisuunnittelu ja vesihuollon kehittäminen
- f) Kohdennettua neuvontaa apua tarvitseville vesihuoltolaitoksille ja kunnille

Osa C: Osaamisen kehittäminen

- g) Pätevyysvaatimukset vesihuoltoalalle
- h) Vesihuollon urapolkujen kehittäminen

Osa D: Resurssiviisuus ja digitalisaatio

- i) Alueellisten vesiosaamis- ja kiertotalouskeskittymien yhteistyön edistäminen
- j) Vesihuoltolaitosten digitalisaatiovalmiuksien ja tiedonhallinnan kehittäminen

Postiosoite
Postadress
Postal Address
Maa- ja metsätalousministeriö

Käyntiosoite
Besöksadress
Office

Puhelin
Telefon
Telephone

Faksi
Fax
Fax

s-posti, internet
e-post, internet
e-mail, internet

PL 30
00023 Valtioneuvosto

Hallituskatu 3 A
Helsinki

0295 16001
+358 295 16001

kirjaamo@mmm.fi

Kansallisen vesihuoltouudistuksen ohjelma oli lausunnoilla 7.12.2020 – 8.2.2021 MMM039:00/2019 (VN/5326/2020). Lausunnon antoi 115 tahoa, jotka on tätä yhteenveto varten ryhmitelty 6 kategoriaan:

- 19 vesihuoltolaitosta kattojärjestöineen
- 41 kuntatoimijaa (kunnat sekä ympäristö- ja terveydensuojeluviranomaiset)
- 12 elinkeino- liikenne- ja ympäristökeskusta (ELY-keskukset)
- 10 maakuntien liittoa
- 4 Aluehallintovirastoa (AVIt)
- 6 oppilaitosta
- 23 muuta toimijaa

Lausunnon antaneet on lueteltu liitteessä 1.

Lausunnot

Kaikissa lausunnoissa suhtauduttiin uudistukseen positiivisesti. Uudistus todettiin tarpeelliseksi ja suunnitellut toimenpiteet hyväksi tai oikeansuuntaisiksi. Osassa lausuntoja kaivattiin konkretiaa esitettyihin toimenpiteisiin. Lisäksi useilta tahoilta toivottiin selkeytystä vesihuollon termistöön mm. vesihuoltolaitoksen, toiminta-alueen, liittymisvelvollisuuden ja vedenjakelualueen osalta.

Vesihuoltolaitosten osalta todettiin, että uudistuksen tavoitteiden toteutumisen edellytyksenä on kuntaomistajien tahtotila sekä sitoutuminen tavoitteisiin. Monet vesihuoltolaitokset myös totesivat, että rakennemuutosta tarvitaan. Myös kuntatoimijat (kunnat, viranomaiset) totesivat muutostarpeet ja peräänkuuluttivat resurssien varmistamista.

ELY-keskukset niin ikään nostivat esiin rakennemuutoksen tarpeellisuuden ja resurssitarpeet. ELY-keskukset myös totesivat, että muutokset vaativat myös aikaa. Maakuntien liitot kokivat uudistuskokonaisuuden olevan realistinen ja totesivat, että kokonaisuuden toimivuus on varmistettava. AVIt kaipasivat konkretiaa ja harvaan asuttujen alueiden ja paikallisten olosuhteiden ottamisen huomioon.

Oppilaitosten osalta todettiin, että vesihuolto on ratkaistava paikallisten tarpeiden mukaan (Tampereen yliopisto) ja aikataulutettava hyvin (Aalto yliopisto). Muiden toimijoiden osalta kommentoitiin muun muassa, että uudistuksessa on tunnistettu monia tärkeitä kehittämiskohteita ja laadittu kattava toimenpidesuunnitelma.

a) Vesihuoltolainsäädännön uudistus vaiheittain

Vesihuoltolaitokset nostivat esiin vesihuoltolainsäädännön vaiheittaisen uudistuksen osalta sen, että omistajien sitoutumista ja tietoisuutta on lisättävä. Lisäksi lausunnoissa pohdittiin resurssien riittävyttä ja lainsäädännöllisten sanktioiden puutetta. Kuntatoimijat halusivat selkeyttä lainsäädäntöön ja viranomaisten rooleihin. Päällekkäisyyttä tulisi poistaa ja erityisesti pienten laitosten tilasta ja kykeneväisyydestä vesihuoltopalveluiden tuottamisessa oltiin huolissaan. ELY-keskukset halusivat niin ikään selkeyttää eri viranomaistahojen rooleja. Pienistä kunnista ja vesilaitoksista oltiin huolissaan ja toivottiin eri hallinnonalojen vesihuoltoa koskevan ohjeistuksen kokoamista yhteen lähteeseen. AVIt totesivat, että lain käytännönläheisyyttä ja lainsäädännön yhtenäistämistä on lisättävä ja kunta vastuutettava aktiivisempaan kehittämistoimeen. Myös oppilaitokset toivoivat selkeyttä ja Aa-to yliopisto kommentoi, että tavoitteeksi on otettava yhtenäinen palvelutaso riippumatta siitä, mikä vesilaitos veden toimittaa tai johtaa vedet puhdistettavaksi. Muiden toimijoiden osalta Suomen luonnonsuojeluliitto ja AFRY muistuttivat vesihuollon yhteydestä maankäyttöön. Maa- ja metsätalous-tuottajain keskusliitto esitti, että rakentamisen yhteydessä maanomistajat on otettava huomioon. Laki ja Vesi Oy huomautti, että EU:n yhdyskuntajätedirektiivin myötä mikromuovien ja lääkeainejäämien poistaminen tulee jätevedenkäsittelyn yhteydessä arvioitavaksi.

b) Hyvän vesihuollon kriteeristön käyttöönotto

Hyvän vesihuollon kriteeristön käyttöönotto sai useilta lausunnon antajilta positiivien vastaanoton. Osa lausunnon antajista kuitenkin kritisoi ajatusta, lähinnä päällekkäisyyden lisääntymistä peläten. Vesihuoltolaitokset totesivat, että kriteeristö voisi olla hyvä. Sen käyttöönotto vaatii kuitenkin pitkällistä kehittämistä. VEETI¹ olisi hyvä kehittää kriteeristön tallentamiseen. Kritiikkiä esitettiin vesi-huoltolain mukaisen valvonnan ja terveydensuojelulain mukaisen valvonnan aiheuttamasta päällekkäisestä tietojen tallentamisesta, lisäksi pohdittiin käyttöönoton aiheuttavan lisäkustannuksia lisääntyvänä henkilötöyönä. Myös kuntatoimijat kritisoivat päällekkäistä järjestelmää terveydensuojeluviranomaisella käytössä olevan talousveden laatutarkastelun kanssa. ELYt suhtautuivat positiivisesti ja toivoivat, että kriteeristö integroitaisiin VEETIin. Itä-Suomen AVI kritisoi järjestelmän tarkoituksenmukaisuutta, koska asiakkailta ei ole mahdollista valita keneltä ostaa palveluja ja lisäksi, että terveydensuojelulainsäädäntö on jo takaamassa talousveden laadun turvaamista. Muiden toimijoiden osalta Terveyden ja hyvinvoinnin laitos nosti esiin, että esimerkiksi vuotovesien ja putkirikkojen määrä voisi olla osana asiakasviestintää laitoksen hyvän tason kriteerinä. Econet totesi, että myös taloudellinen kannattavuus kuvaa hyvää vesihuoltoa ja se tulisi ottaa mukaan kriteeristöön. Sosiaali- ja terveysministeriö totesi, että eri hallinnonalojen tietojärjestelmien yhtenäinen kokonaisuus tukisi kriteeristön käyttöönottoa ja tämän hetkinen kokonaan tai osittainen päällekkäisen tiedon kerääminen olisi hyvä muuttaa.

c) Vesihuoltolaitosten talouden ja toiminnan laadun valvonnan tehostaminen

Vesihuoltolaitokset totesivat, että vesihuoltolaitosten omistajien (kuntien) tulisi sitoutua investointeihin. Sääntelyä ja valvontaa tarvitaan, jotta tulot saadaan kohdistettua oikein ja pienet laitokset voivat perustella hinnankorotustarpeitaan. Kuntatoimijat toivoivat viranomaisvalvonnan yhtenäistämistä ja osaavien resurssien varmistamista. Kohtuullinen tuotto olisi hyvä määrittää ja lisäksi toimintaan toivottiin valtion avustuksia. Virtain kaupunki esitti, että omaisuuden hallintaan olisi hyvä kehittää yhteneviä tapoja, jotta jokainen laitos ei tekisi työtä omilla pienillä resursseillaan. ELY-keskukset totesivat, että merkittävimmät ongelmat kohdistuvat pieniin laitoksiin ja ne tulee ottaa huomioon. Pienten laitosten avustuksille todettiin tarve. Lisäksi on varmistettava laitosten keräämien maksujen kohdistuminen laitoksen kuluihin ja investointeihin. Laadukas omistajaohjaus on tarpeellista. Pohjois-Savon liitto totesi, että infrastruktuurin korjausvelka kasvaa ja tämä vaatii pitkäjänteistä taloudellista suunnittelua. Oppilaitokset kommentoivat lähinnä, että laitosten on pystyttävä kattamaan todelliset kustannuksensa. Muiden toimijoiden osalta Econet totesi, että laitosten vastuita ja valvontaa tulee selkeyttää. Taloudellinen valvonta voisi onnistua tietojärjestelmän avulla. ALVA nosti esiin hinnoittelun perusteiden ohjaamisen. Kilpailu- ja kuluttajavirasto piti kannattavana valvontamallin selvittämistä vesihuoltolaitosten talouden ja toiminnan valvonnan vahvistamiseksi. Omistajatuloutuksiin ja alihinnoitteluun on kiinnitettävä huomiota. Myös SYKE painotti täydellisen kustannuskattavuuden merkitystä. AFRY nosti esiin, että Vesilaitosyhdistyksen kehittämisrahasto on käynnistänyt hankkeen vesihuoltolaitosten talouden tehokkuutta kuvaavien tunnuslukujen kehittämiseksi.

d) Alueellisen yhteistyön kehittäminen

Vesihuoltolaitokset kokivat alueellisen yhteistyön kehittämisen tärkeäksi. Olisi myös syytä selvittää syitä alueellisen yhteistyön esteille. Kunnat totesivat, että alueellinen taho tarvitaan koordinoimaan alueellista yhteistyötä, joka on tärkeää erityisesti varautumisnäkökulmasta. Kuitenkin muun muassa Sipoon kunta nosti esiin, että kunnan oma päätäntävalta on säilytettävä. ELYt esittivät, että alueellisen yhteistyön kehittäminen on välttämätöntä. Rakennemuutos on vesihuollon tulevaisuuden kannalta tärkeää ja tähän tarvitaan kannusteita. Maakuntien liitot pitivät yli kuntarajojen tapahtuvaa yhteistyötä hyödyllisenä. AVIt ja oppilaitokset puolsivat yhteistyön kehittämistä. Etelä-Suomen AVI totesi, että yhteistyössä on olennaista yhtenä näkökulmana pitää esillä vesihuoltolaitosten yhdistymisiä, silloin kun se katsotaan kokonaisuuden kannalta parhaaksi vaihtoehdoksi. Aalto yliopisto totesi, että vapaaehtoinen edistäminen ei riitä vaan tarvitaan vahvempia kannustimia. Muista toimijoista suurin osa niin ikään puolsi yhteistyön kehittämistä varautumisen ja pienten laitosten epävarmemman tilanteen näkökulmasta.

e) Pitkäjänteinen investointisuunnittelu ja vesihuollon kehittäminen

¹ VEETI on Suomen ympäristökeskuksen ylläpitämä järjestelmä, johon vesihuoltolaitokset tallentavat vesihuoltolain mukaiset lakisääteiset tiedot laitoksestaan.

Lähes kaikki lausunnon antaneet totesivat kehittämissuunnitelmien tarpeellisuuden ja veloitteen palauttamisen lakiin. Vesilaitokset esittivät, että suunnitelmien sisältövaatimukset tulisi määrittellä melko tarkasti. Myös investointisuunnittelu nähtiin tarpeellisenä. Kunnat puolsivat kehittämissuunnitelmien palauttamista ja investointisuunnittelua. Joillain alueilla kehittämissuunnitelmia oli päivitetty veloitteen päättymisenkin jälkeen. ELYt totesivat kehittämissuunnitelmat tarpeellisiksi, ja että niiden täytyy kulkea yhdessä maankäytön suunnittelun kanssa. Investointi- ja saneeraus suunnitelmien sisällyttämistä veloitteisiin toivottiin. Maakuntien liitot niin ikään puolsivat kehittämissuunnitelmien hyödyllisyyttä mm. varautumissuunnitelmien laadinnan ja kiertotalouden näkökulmasta. Kymenlaakson liitto kommentoi, että vesihuollon kehittämissuunnitteluprosessin kehittäminen palvelemaan kunnan maankäytön suunnittelua ja vesihuollon yhteensovittamista edistää myös maakunnallisen tason maankäytön suunnittelua. Itä-Suomen AVI nosti esiin, että kehittämissuunnitelman voisi nivoa yhteen kokonaisuuteen, johon kuuluvat eri kunnan toiminnot. Listalta puuttui talousveden laatuun liittyvät riskinarviointiasiat sekä varautumisvastuut terveydensuojeluviranomaisen kanssa. Suurin osa oppilaitoksista ja muista toimijoista totesivat suunnitelmien tarpeellisuuden.

f) Kohdennettua neuvontaa apua tarvitseville vesihuoltolaitoksille ja kunnille

Neuvonnan järjestäminen sai eniten ristiriitaista palautetta. Vesihuoltolaitokset pitivät neuvontaa yleensä hyvänä, mutta esimerkiksi Helsingin seudun ympäristöpalvelut -kuntayhtymä totesi, että jatkotyön yhteydessä olisi järkevämpää ratkoa niitä tekijöitä, jotka ovat tähän asti hidastaneet alueellisen yhteistyön syntyä. Myös kunnat kokivat neuvonnan hyvänä ajatuksena, mutta totesivat, että sen vaikuttavuutta on vaikea arvioida, järjestelyt vaikuttavat jokseenkin raskailta ja järjestäminen vaatii osaavia lisäresursseja. ELYt totesivat neuvonnan tarvitsevan lisäresursseja sekä lisäkannustimia. AVIt totesivat, että auditointitehtävä ei kuulu terveydensuojeluviranomaiselle. Oppilaitoksista SYKLI nosti esiin, että koska vesihuoltoa koskevat päätökset tehdään yleensä kunnissa, on tärkeää, että myös kuntapäätäjillä ja viranomaisilla on riittävä tietämys alasta. Muista toimijoista Suomen ympäristökeskus totesi, että neuvonnan järjestäminen edellyttää sisällön tarkkaa rajaamista, jotta epäselvyyksiltä vältytään. Sosiaali- ja terveysministeriö totesi, että neuvonnasta ei ole tarkoituksenmukaista tehdä jatkuvaa valtion varoin tuettua toimintaa, vaan pääperiaatteena tulisi olla esitetty kertaluonteinen apu.

g) Pätevyysvaatimukset vesihuoltoalalle

Pätevyysvaatimusten osalta useat tahot totesivat, että niidensuhteen on otettava laitospotot huomioon ja varmistettava riittävän pitkä siirtymäaika. Suomen vesihuolto-osuuskunnat ry:n lausunto kokosi hyvin vesiosuuskunnilta tulleet lausunnot: ”Pätevyysvaatimukset oli esitetty vain suuremmille laitoksille, mutta niistä voisi olla hyötyä myös pienille laitoksille. Mikäli pätevyysvaatimukseen päädytään, tarvitaan riittävä siirtymäaika ja soveltuva koulutusta. Pätevyysvaatimukset myös ohjaavat pienempiä laitoksia, jos vaatimusten täyttymistä myös valvotaan.” Kuntatoimijoiden osalta palaute oli pääasiassa positiivista, kunhan siirtymäaika ja laitospotot otetaan huomioon vaatimusten suunnittelussa, mutta todettiin myös, että pätevyysvaatimusten lakisääteisyys voisi tehdä rekrytoinneista entistäkin haastavampia. ELY-keskukset ja AVIt niin ikään suhtautuivat pääasiassa myönteisesti vaatimukseen, kunhan ne olisivat erilaisia erilaisissa tehtävissä. Varsinais-Suomen ELY nosti esiin, että henkilöresurssien määrän turvaaminen laitoksilla on lakisääteisiä pätevyysvaatimuksia tärkeämpää. Oppilaitoksista Aalto yliopisto pohti, että pätevyysvaatimusten saaminen mukaan vesihuoltolain uudistukseen suunnitellulla aikataululla ei ole realistista muilta osin kuin antamalla valtuudet säätää pätevyysistä erillisellä asetuksella. Muista toimijoista opetus- ja kulttuuriministeriö huomautti, että lakisääteisiä pätevyysvaatimuksista säädettäessä on otettava huomioon Valtioneuvoston asetus ammatteja koskevan sääntelyn hyväksymistä edeltävästä suhteellisuusarvioinnista (376/2020), ammattipätevyyden tunnustamisesta annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (2005/36/EY) sekä suhteellisuusarvioinneista annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi ((EU) 2018/958).

h) Vesihuollon urapolkujen kehittäminen

Useat vesilaitokset totesivat, että vesihuoltokoulutusta on liikaa supistettu ja erityisesti verkosto-osajista on pulaa. Myös kuntatoimijoiden keskuudessa oli paikoitellen todettu tarve vesihuoltokoulutuksen ja jatkokoulutuksen lisäämiselle. ELY-keskuksissa oli myös havaittu tarve lisätä koulutusta. Tässä yhteydessä ELY-keskukset nostivat esiin pienten toimijoiden tarpeet sekä rakennemuutoksen tuomat haasteet. Pohjanmaan liitto totesi, että vesihuoltoalan työvoiman ja osaamisen turvaamiseksi on alan koulutus mahdollistettava koko maassa ja eri kielillä. Itä-Suomen AVI nosti esiin pienten toimijoiden tietotaidon varmistamisen. Oppilaitokset esittivät, että koulutusta on hyvä lisätä tarvelähtöisesti. Muista toimijoista opetus- ja kulttuuriministeriö kannatti yleisesti vesialan osaamisen turvaamista ja piti tärkeänä koulutuksen järjestäjien ja korkeakoulujen tiivistä

yhteistyötä vesihuoltoalan ja elinkeinoelämän kanssa. Opetushallitus lupautui mielellään yhteistyössä vesialan toimijoiden kanssa tutkintojen kehittämiseen ja kertoi, että ammatilliset tutkinnot uudistetaan yhteistyössä työelämän kanssa. AFRY nosti esiin, että osaajien tarpeen määrittämisessä on otettava huomioon tulevat suuret investointitarpeet.

i) Alueellisten vesiosaamis- ja kiertotalouskeskittymien yhteistyön edistäminen

Vesilaitoksista lähinnä suuret toimijat kommentoivat vesiosaamis- ja kiertotalouskeskittymien edistämistä, joiden lausunnot puolsivat yhteistyön edistämistä. Vesilaitosyhdistys kertoi pyrkivänsä oman strategiansa mukaisesti edistämään bio- ja kiertotalouden painoarvoa vesihuoltolaitosten toiminnassa ja yhteistyössä muiden toimijoiden kanssa. Kuntatoimijat yleisesti kommentoivat aihetta hyvin vähäisessä määrin. Esimerkiksi pohdittiin tämän olevan hyödyllisempää isommille toimijoille. Kuntaliitto piti tärkeänä, että vesihuoltotoimijat osallistuisivat alan kehittämishankkeisiin esimerkiksi toimenpide-ohjelmassa mainittujen alueellisten osaamiskeskittymien kautta. ELYt suhtautuivat tavoitteisiin positiivisesti ja Etelä-Savon ELY-keskus esitti, että tavoitteiden saavuttamiseksi alueellisten vesiosaamis- ja kiertotalouskeskittymien yhteistyön lisääminen on ensiarvoisen tärkeää. Pohjois-Pohjanmaan liitto nosti esiin, että vesihuoltoalan siirtyminen lineaaritaloudesta kiertotalouteen vastaa osaltaan ilmastonmuutoksen tuomiin haasteisiin. Etelä-Savon maakuntaliitto toivoi, että jatkossakin myös valtion taholta tuetaan vesialan klusteritoimintaa sekä kiertotalouskeskittymiä. Lappeen-rannan ja Lahden yliopistot totesivat, että resurssi- ja osaamiskeskittymien on yksi tulevaisuuden merkittäviä rakennuspalikoita ja samalla nosti esiin puutteen demonstraatioympäristöistä. Muista toimijoista mm. AFRY kommentoi, että konkreettisia toimia kiertotalouden edistämiseksi on esitetty varsin vähän.

j) Vesihuoltolaitosten digitalisaatiovalmiuksien ja tiedonhallinnan kehittäminen

Vesihuollon digitalisaatiovalmiuksien ja tiedonhallinnan kehittämisen osalta vesilaitoskentän, kunta-toimijoiden ja ELYjen kommentit painoutuivat VEETIn kehittämiseen käyttäjäystävällisemmäksi ja monipuolisemmaksi, rajapintaratkaisuiden tuottamiseen ja päällekkäisen tallentamisen poistamiseen. Tukea kaivattiin erityisesti pienille laitoksille. Vesilaitosyhdistys on laatimassa vesihuollon tietomallinnuksen tiekarttaa, jotta ala voi konkreettisesti edistää sekä järjestelmäkehitystä että tietomallien käyttöönottoa. Kymenlaakson liitto nosti esiin digitalisaatiovalmiuksien ja tiedonhallinnan kehittämisen tärkeyden maakunnan suunnittelun kannalta. Muista toimijoista Econet nosti esiin infrastruktuurin kokonaisuuden muodostamisen tärkeydestä huoltovarmuudelle. Sosiaali- ja terveysministeriö esitti juomavesidirektiivin edellyttävän entistä läpinäkyvämpää ja laajempaa tiedottamista vedenkäyttäjille sekä direktiivin mukaisten paikkatietoon sidottujen tietokokonaisuuksien laatimista Euroopan komission valvontatoimenpiteitä varten. Eri hallinnonalojen tietojärjestelmien yhtenäinen kokonaisuus tukisikin hyvän vesihuollon kriteeristön käyttöönottoa ja tavoitteita. Niin ikään valtiovarainministeriö totesi, että laitosten keskeisten tietojärjestelmien ja niiden rajapintojen toteuttaminen on kannattavaa.

Omistajuus ja muut kommentit

Vesihuoltolaitosten omistajuuteen lähes kaikki lausunnon antaneet totesivat, että omistajuus on pidettävä kunnalla tai asiakkailta. Yksityisomistajuuden toteuttamiseen ehdotettiin joissain kommentteista sen rajaamista niin, että vähemmistöomistajuus on mahdollinen ja joissain kommentteissa puolestaan esitettiin yksityistämisen kieltämistä. Vain yhdessä lausunnossa kommentoitiin, että osaamisen kehittämistä ei saa sulkea omistussäädöksillä.

Muissa kommentteissa todettiin uudistussuunnitelman laajuuden luovan tarpeen priorisointiin, kaavoituksen merkitystä vesihuollolle nostettiin esiin ja pienten laitosten rajallisista resursseista oltiin huolissaan. Rakennemuutokseen samoin kuin uudistukseen yleensä kaivattiin konkretiaa.



Liite 1: Lausunnon antaneet

22.3.2021

VN/5326/2020
VN/5326/2020-MMM-123

Lausunnon antaneet:

19 vesihuoltolaitosta kattojärjestöineen:
Eräjärven Seudun vesiosuuskunta
Koutaniemen vesiosuuskunta
Lempiäniemen vesihuolto-osuuskunta
Pieksänkosken vesiosuuskunta
Helsingin seudun ympäristöpalvelut –kuntayhtymä
Turun Vesihuolto Oy, Kouvolan Vesi Oy
Hämeenlinnan Seudun Vesi Oy
Oulun Vesi –liikelaitos
Sipoon Vesi
Kuopion Vesi Oy
Forssan vesihuoltoliikelaitos
Tampereen Vesi
Kemin Energia ja Vesi Oy
Porvoon kaupungin vesilaitos
Järvenpään Vesi
Kangasalan Vesi –liikelaitos
Suomen Vesihuolto-osuuskunnat ry
Suomen Vesilaitosyhdistys ry

41 kuntatoimijaa (kunnat sekä ympäristö- ja terveydensuojeluviranomaiset):

Kallion peruspalvelukuntayhtymä
Vaalán kunta
Hollola kunta
Kainuun sosiaali- ja terveydenhuollon kuntayhtymä
Sysmän kunta
Vantaan kaupunki
Imatran kaupunki
Pyhtään kunta
Tampereen kaupunki
Lappeenrannan kaupunki
Urjalan kunta
Pyhännän kunta
Pälkäneen kunta
Toivakan kunta
Savitaipaleen kunta
Kirkkonummen kunta
Vesilahden kunta
Punkalaitumen kunta
Sonkajärven kunta
Uuraisten kunta
Luumäen kunta ja vesilaitos
Inarin kunta
Vesannon kunta
Virtain kaupunki
Riihimäen kaupunki
Turun kaupunki
Porvoon kaupungin ympäristöterveydenjaosto
Seinäjoen alueen ympäristöterveydenhuolto
Pudasjärven kaupunki
Hämeenlinnan kaupunki

Postiosoite
Postadress
Postal Address
Maa- ja metsätalousministeriö

Käyntiosoite
Besöksadress
Office

Puhelin
Telefon
Telephone

Faksi
Fax
Fax

s-posti, internet
e-post, internet
e-mail, internet

PL 30
00023 Valtioneuvosto

Hallituskatu 3 A
Helsinki

0295 16001
+358 295 16001

kirjaamo@mmm.fi

Kuopion kaupunki
 Kuopion kaupungin alueellinen ympäristönsuojelu
 Turun kaupunki
 Lahden kaupunki
 Tervolan kunta
 Päijät-Hämeen hyvinvointikuntayhtymä
 Lappeenrannan seudun ympäristötoimi
 Pohjoisen Keski-Suomen ympäristötoimi
 Siuntion kunta
 Sipoon kunta
 Suomen Kuntaliitto ry

12 elinkeino- liikenne- ja ympäristökeskusta (ELY-keskukset):

Pohjois-Savon ELY-keskus
 Pohjois-Karjalan ELY-keskus
 Kaakkois-Suomen ELY-keskus
 Varsinais-Suomen ELY-keskus
 Lapin ELY-keskus
 Keski-Suomen ELY-keskus
 Etelä-Savon ELY-keskus
 Kainuun ELY-keskus
 Pohjois-Pohjanmaan ELY-keskus
 Uudenmaan ELY-keskus
 Pirkanmaan ELY-keskus
 Hämeen ELY-keskus

10 maakuntien liittoa
 Pohjanmaan liitto
 Hämeen Liitto
 Etelä-Savon maakuntaliitto
 Pohjois-Savon liitto
 Uudenmaan liitto
 Satakunnan liitto
 Kymenlaakson liitto
 Keski-Pohjanmaan liitto
 Lapin liitto
 Pirkanmaan liitto
 Varsinais-Suomen liitto

4 Aluehallintovirastoa (AVI):

Pohjois-Suomen AVI
 Lounais-Suomen AVI
 Itä-Suomen AVI
 Lapin AVI
 Etelä-Suomen AVI

6 oppilaitosta:

Tampereen yliopisto
 Aalto yliopisto
 Oulun yliopisto
 Lappeenrannan ja Lahden teknillinen yliopisto
 Jyväskylän ammattikorkeakoulu
 Suomen ympäristöopisto SYKLI Oy

23 muuta toimijaa:

Sosiaali- ja terveysalan lupa- ja valvontavirasto Valvira
 Terveiden ja hyvinvoinnin laitos
 Econet Group Oy
 Keypro Oy
 Alva-yhtiöt Oy
 Suomen luonnonsuojeluliitto ry
 Maa- ja metsätaloustuottajain keskusliitto MTK ry
 Ympäristönsuojeluviranhaltijat ry
 Elintarviketeollisuusliitto ry
 Huoltovarmuuskeskus
 Elinkeinoelämän keskusliitto
 Laki ja Vesi Oy

Kilpailu- ja kuluttajavirasto
Suomen ympäristökeskus
valtiovarainministeriö
sosiaali- ja terveysministeriö
opetus- ja kulttuuriministeriö
opetushallitus
Suomen Biokierto ja Biokaasu ry
Motiva Oy
AFRY Finland Oy
Ramboll Finland Oy